

PRINCIPIUL #1 Acordul cu legile si principiile F.S.C.

Modul de aplicare a managementului forestier trebuie sa respecte toate legile tarii respective, tratatele si inteleggerile internationale la care tara este semnatară precum si toate principiile si criteriile F.S.C.

Managementul forestier trebuie sa respecte legile nationale si regionale precum si cerintele administratiei locale;

Toate obligatiile fiscale (arenzile, taxele, etc.) trebuie platite la timp ;

In tarile semnatară se vor respecta prevederile inteleggerilor internationale - CITES, conventiile Organizatiei Mondiale a Muncii, ITTA, Conventia Diversitatii Biologice;

Conflictele intre legi, regulamente si principiile si criteriile F.S.C. vor fi evaluate in scopul certificarii, de la caz la caz, de catre certicator si de partile implicate sau afectate;

Suprafetele impadurite trebuie protejate contra taierilor ilegale, amplasarilor de constructii sau altor activitati neautorizate;

Managerii trebuie sa dovedeasca angajamentul pentru aderarea la principiile si criteriile F.S.C

PRINCIPIUL #2 Proprietatea, drepturile de folosinta si responsabilitatile aferente

Proprietatea si drepturile de folosinta ale terenului si resurselor forestiere trebuie clar definite, documentate si fundamentate din punct de vedere legal.

Este necesar a fi dovedite drepturile de folosinta pe termen lung ale terenului (titlu de proprietate, drept de uz, contracte de arenda);

Comunitatile locale cu drepturi de folosinta sau drepturi de proprietate stabilite prin lege vor mentine controlul - in scopul protejarii drepturilor lor si asigurarii resurselor necesare existentei - asupra operatiunilor forestiere, cu exceptia cazului cand acestea predau controlul prin liber consimtamant altor agenti;

Se vor intrebuinta mecanisme corespunzatoare pentru rezolvarea disputelor asupra revendicarilor proprietatilor si asupra drepturilor de folosinta. Circumstantele si aspectele principale ale tuturor diferendelor importante vor fi explicitate clar in evaluarea intocmita pentru certificare. Existenta unor diferende de amploare substantiala, care implica un numar semnificativ de interese, vor descalifica operatiunea de certificare.

PRINCIPIUL #3 Drepturile populatiei locale

Drepturile legale sau impuse prin traditii de lunga durata ale comunitatii locale, care detine, utilizeaza si gospodari terenurile si resursele aferente acestora, trebuie respectate si recunoscute in mod obligatoriu.

Populatia locala trebuie sa mentina controlul asupra managementului padurilor de pe teritoriile lor cu exceptia cazurilor in care predau controlul prin liber consimtamant altor agentii;

Managementul forestier nu trebuie sa ameninte sau sa diminueze direct sau indirect resursele sau drepturile de proprietate ale populatiei locale;

Locurile cu semnificatie culturala, ecologica, economica sau religioasa deosebita, identificate in colaborare cu populatia locala, vor fi recunoscute si protejate in cadrul managementul forestier;

Populatia trebuie recompensata pentru folosirea cunostintelor traditionale privitoare la utilizarea speciilor forestiere si modul de executare a lucrarilor silvice. Aceste compensatii trebuiesc acceptate oficial pe baza de liber consimtamant inainte de inceperea operatiilor.

PRINCIPIUL #4 Relatiile cu comunitatile si drepturile angajatilor

Managementul forestier trebuie sa imbunatateasca sau cel putin sa mentina bunastarea sociala si economica a muncitorilor si comunitatilor locale pe termen lung.

Comunitatilor din cadrul ariei de management forestier sau adiacente acesteia sa li se ofere posibilitati de angajare, pregatire in domeniu, etc.;

Se vor respecta toate legile si reglementarile privitoare la asigurarile de sanatate si protectia angajatilor si familiilor acestora;

Se vor garanta drepturile muncitorilor de a se organiza si a negocia cu reprezentantii institutiilor, asa cum s-a stabilit in conventiile din 87 si 98 ale Organizatiei Mondiale a Muncii;

Planurile de management vor incorpora rezultatele evaluarii impactului social;

Se vor dezvolta mecanisme speciale pentru rezolvarea plangerilor si pentru a asigura despagubiri corecte in cazul producerii unor pagube ce vor afecta drepturile, proprietatile, resursele sau mijloacele de trai ale populatiei. Se vor lua masuri pentru evitarea producerii unor astfel de pagube.

PRINCIPIUL #5 Beneficii din partea padurii

Operatiunile de management forestier vor urmari utilizarea eficienta a functiilor multiple de productie si protectie ale padurii pentru asigurarea viabilitatii economice, precum si o larga paleta de avantaje de mediu si sociale.

Managementul padurii trebuie sa asigure viabilitatea economica luand totodata in calcul costurile de mediu, sociale si operationale, asigurand investitiile necesare pentru mentinerea productivitatii pe baze ecologice ale padurii;

Managementul forestier si operatiunile de piata cu material lemnos vor urmari utilizarea optima si - pe cat posibil - procesarea pe plan local a resurselor;

Se va urmari minimizarea cantitatii de deseuri ce se produc in procesul de recoltare si prelucrare a lemnului la cioata precum si evitarea pagubelor ce pot fi produse altor resurse forestiere;

Intarirea si diversificarea economiei locale, impiedicand dependenta de un singur tip de produse forestiere;

Recunoasterea, mentinerea si unde este cazul, cresterea valorii serviciilor padurii cum ar fi protejarea bazinelor hidrografice, a capacitatii biogene a apelor, etc.;

Cota de recolta nu va depasi cresterea anuala.

PRINCIPIUL #6 Impactul asupra mediului

Managementul forestier trebuie sa conserve biodiversitatea biologica si valorile ce deriva din aceasta, resursele de apa, solurile, peisajele si ecosistemele unice sau fragile si prin aceasta sa mentina functiile ecologice si integritatea padurii.

Evaluarea de impact de mediu va fi conforma cu modul de aplicare a operatiunilor forestiere luand in calcul si unicitatea resurselor afectate, fiind integrata in sistemul de management. Evaluarea va include consideratii legate de peisaj si de impactul instalatiilor de procesare la fata locului. Evaluarea de impact se va face cu prioritate la inceperea operatiunilor ce afecteaza zona respectiva.

Se vor aplica masuri de protectie pentru speciile rare, periclitate si pentru habitatele acestora (ex. : locuri de imperechere si hranire). Zonele de conservare si ariile protejate trebuie stabilite in functie de volumul si intensitatea activitatilor forestiere si a unicitatii resurselor aflate in pericol. Vanatoarea, pescuitul, amplasarea de capcane si recoltarea produselor forestiere in mod neadecvat trebuie atent controlate.

Functiile si valorile ecologice trebuiesc mentinute intacte, imbunatatite sau refacute, inclusiv:

Regenerarea padurilor;

Diversitatea genetica a speciilor si ecosistemelor;

Ciclurile naturale care influenteaza productivitatea ecosistemului forestier.

Mostrele reprezentative ale ecosistemelor existente in zona trebuie protejate conform statutului lor si evidentiata pe harti, in concordanta cu volumul si intensitatea operatiunilor desfasurate si unicitatea resurselor afectate;

Se vor elabora si implementa instructiuni pentru: controlul eroziunii, minimizarea distrugerilor ce pot apare in timpul procesului de exploatare, constructia de drumuri si alte activitati perturbatoare, protectia resurselor de apa;

Se vor promova si adopta metode de combatere si depistare non chimice si se vor face eforturi pentru a evita utilizarea pesticidelor (Organizatia Mondiala a Sanatatii): pesticide de tip 1A si 1B, cele persistente, toxice sau ale caror derivate raman biologic active si se acumuleaza in lanturile trofice; la fel si pesticidele interzise prin intelegerile internationale. In situatia in care se folosesc chimicale, se vor utiliza echipamente de protectie adecvate si se vor prelucra normele de protectia muncii, in vederea reducerii riscurilor de afectare a sanatatii populatiei si a mediului.

Containerele pentru chimicale, resturile neorganice lichide si solide, incluzand combustibili si uleiuri, vor fi depozitate in locuri special amenajate.

Utilizarea agentilor biologici de control va fi bine documentata, minimizata, monitorizata si strict controlata, conform legilor nationale si protocoalelor stiintifice incheiate pe plan international. Se interzice utilizarea organismelor modificate genetic;

Utilizarea speciilor exotice se va afla sub control, fiind permanent monitorizata pentru a se evita impactele ecologice adverse.

PRINCIPIUL #7 Planul de management

Se va elabora un plan de management ce va fi actualizat in permanenta. Obiectivele de management pe termen lung si mijloacele de atingere ale acestora vor fi clar stabilite.

Planul de management si documentele insotitoare vor contine:

obiectivele de management;

descrierea resurselor forestiere ce vor fi gospodarite, restrictiile de mediu, utilizarea terenului si statutul proprietatilor, conditiile socio-economice si date schitate despre terenurile adiacente;

descrierea sistemelor de management silvicultural si de alta natura, bazate pe ecologia padurilor in cauza precum si informatiile adunate din datele inventariate;

cota de recolta stabilita pe specii;

prevederi privind monitorizarea cresterii si dinamicii speciilor;

masuri de protectie a mediului bazate pe evaluarea de mediu;

programe de identificare si protectie a speciilor rare, periclitare, etc.;

harti care sa contina baza de resurse forestiere, inclusiv ariile protejate, activitatile de management programate si proprietarii de teren;

descrierea si justificarea tehnicilor de exploatare si a echipamentelor folosite

Planurile de management trebuie sa fie revizuite periodic pentru a incorpora rezultatele monitoringului si ale noilor informatii din stiinta si tehnica, astfel incat sa fie in corelare cu schimbarile de mediu, sociale si economice intervenite.

Muncitorii forestieri trebuie sa fie instruiti si verificati corespunzator pentru a se asigura implementarea corespunzatoare a planurilor de management
O serie de prevederi ale planurilor de management trebuie facute publice, inclusiv datele prevazute la paragraful 7.1., cu conditia asigurarii confidentialitatii informatiei.

PRINCIPIUL #8 Monitoringul si evaluarea

Monitoringul trebuie stabilit de asa natura incat sa ofere date precise despre starea actuala a padurii, a productiei forestiere, lantul de custodie, managementul activitatilor si impactul lor social si de mediu.

Frecventa monitoringului si suprafata monitorizata trebuie determinate in functie de amploarea si intensitatea managementului forestier precum si de complexitatea si fragilitatea ecosistemelor afectate. Monitoringul trebuie sa aiba continuitate si sa asigure posibilitatea replicarii acestuia pentru a se putea efectua comparatii ale rezultatelor si a se evalua schimbarile intervenite.

Managementul forestier va include cercetarile si datele rezultate din monitorizarea cel putin a urmatoilor indicatori:

productia tuturor resurselor forestiere;

rata de crestere, regenerarea si situatia la momentul respectiv a padurii;

compozitia si schimbarile aparute in ceea ce priveste flora si fauna;

impactul social si de mediu al recoltarii lemnului si al altor activitati ;

costul, productivitatea si eficienta managementului.

Managementul forestier va fi in masura sa demonstreze oricarei organizatii de monitorizare si certificare, drumul parcurs de produs de la originea acestuia pana la utilizatorul final (chain of custody).

Rezultatele monitoringului vor fi incluse in planurile de management.

Cu respectarea confidentialitatii informatiei, unitatea de management va face publica o serie de rezultate ale monitoringului, inclusiv lista indicatorilor din paragraful 8.2.

PRINCIPIUL #9 Mentinerea Padurilor cu Valoare Ridicata de Conservare

Managementul in asemenea suprafete va urmari mentinerea la nivelul actual sau chiar ameliorarea caracteristicilor ce definesc aceste paduri. Luarea deciziilor privind managementul in aceste zone se va face cu maxim de precautie.

Evaluarea caracteristicilor ce definesc aceste zone speciale se va face in concordanta cu tipul managementului forestier aplicat;

Procesul de consultare in vederea certificarii se va axa in mod special pe identificarea atributelor de conservare si posibilitatilor de protejare rezultate din aceasta.;

Planul de management va include si implementa masuri de mentinere si ameliorare a caracteristicilor de conservare, stabilite cu maxima precautie. Acestea vor fi incluse in mod specific in rezumatul planului de management ce va fi facut public;

Monitoringul anual va avea componente specifice care sa evalueze rezultatele masurilor luate pentru mentinerea si ameliorarea caracteristicilor de conservare.

PRINCIPIUL #10 Plantatiile

Planificarea si managementul plantatiilor se va face in concordanta cu principiile si criteriile enumerate mai sus precum si cu cele prevazute la principiul nr. 10. Plantatiile asigura o multitudine de beneficii sociale si economice si contribuie la satisfacerea necesitatilor de produse forestiere dar, totodata, trebuie sa se integreze in managementul padurilor naturale, sa asigure reducerea presiunii asupra acestora si sa promoveze refacerea si conservarea lor.

Obiectivele de management ale plantatiilor, inclusiv conservarea si refacerea padurilor naturale vor fi explicit transcrise in planurile de amenajare si implementate in practica forestiera;

Proiectarea si amenajarea plantatiilor vor avea in vedere protejarea, refacerea si conservarea padurilor naturale, fara a creste presiunea asupra acestora;

La proiectarea lucrarilor de plantatii se vor avea in vedere existenta potecilor pentru vanat, protejarea malurilor apelor curgatoare precum si crearea unui mozaic de arborete de diverse varste si perioade de rotatie ale acestora conform cu planurile de management. De asemenea, dimensiunile si modul de amplasare a plantatiilor vor tine cont de caracterul arboretelor naturale aflate in zona respectiva;

Este de preferat a se promova diversitatea compozitionala a arboretelor, in scopul asigurarii viabilitatii economice, ecologice si sociale. Aceasta diversitate se refera la marimea si amplasarea unitatilor de management in cadrul teritoriului, numarul speciilor si structura lor genetica, clasele de structura si varsta;

Speciile de plantat vor fi alese in functie de gradul lor de adaptare la mediul specific si la obiectivele de management. In scopul cresterii diversitatii biologice, in cazul instalarii unei plantatii sau a refacerii ecosistemelor degradate, speciile native sunt de preferat in comparatie cu speciile exotice. Acestea din urma vor fi folosite doar in cazul in care performantele lor sunt superioare celor ale speciilor autohtone si vor fi atent monitorizate pentru a se detecta toate cazurile de uscure anormala, boli, atacuri de insecte cu impact ecologic defavorabil;

O parte a suprafeței de management forestier –în funcție de mărimea plantației- va fi tratată astfel încât să se refacă vegetația naturală specifică zonei;

Se vor lua măsuri pentru ameliorarea sau cel puțin menținerea structurii, fertilității și activității biologice a solului. Tehnicile de exploatare și volumul de masă lemnoasă recoltat, activitățile de construcții și întreținere de drumuri forestiere precum și speciile de plante folosite nu trebuie să ducă la destructurarea solului sau la efecte adverse privind calitatea și cantitatea apei din râuri, sau devierea cursurilor de apă;

Se vor lua măsuri pentru prevenirea și combaterea atacurilor de dăunători, a bolilor, focurilor și apariției de specii invadante. Combaterea integrată va fi principala formă de luptă contra agenților patogeni, cu accent pe prevenire și metode de control biologic, evitându-se pe cât posibil utilizarea substanțelor chimice și a fertilizantilor. În managementul plantațiilor se vor face toate eforturile pentru înălțarea pesticidelor și fertilizantilor, inclusiv în pepiniere. Utilizarea substanțelor chimice este de asemenea precizată în criteriile 6.6 și 6.7.;

În funcție de amploarea și diversitatea operațiunilor, monitoringul plantațiilor va include evaluări regulate asupra impactului ecologic și economic (regenerări naturale, efecte asupra resurselor de apă și fertilității solului, impactul asupra nivelului de trai al comunităților) precum și a celorlalte aspecte prevăzute în principiile 8, 6 și 4. Se vor introduce specii noi pe scară largă doar în situația în care experiența locală a dovedit că acestea sunt bine adaptate la mediu, nu sunt invadante și nu au un impact ecologic negativ asupra ecosistemului. Se va acorda atenție specială aspectelor sociale referitoare la achizițiile de terenuri pentru plantații, în special protejarea drepturilor privind proprietatea și modul de utilizare a terenurilor;

Plantațiile înființate în suprafețe ce au fost acoperite de vegetație forestieră naturală după luna noiembrie 1994, nu vor putea fi certificate. Certificarea va fi acordată doar în situațiile în care managerul sau detinatorul terenului dovedește faptul că nu este responsabil în mod direct sau indirect pentru astfel de conversii.

Principiile 1-9 au fost ratificate de către membrii fondatori ai FSC și de către Consiliul Director în septembrie 1994. Principiul 10 a fost ratificat de către membrii fondatori ai FSC și Consiliul Director în februarie 1996.

Revizuirea principiului 9 și ale adăugirilor la criteriile 6.10 și 10.9 au fost ratificate de către aceleași organisme în ianuarie 1999.